

A kiskirály

Mióta hazahozták, bár elég pöttöm,
megtelt vele a lakás rögtön.
Más lett a fény, az illat, minden.
Más a szobám, s ez nem szerepelt a terveimben.
Néha panaszkodnék, de nem lehet,
mert mindenki bájlog a zsarnokság felett,
ahogy átformált időt, illatot, szobát,
átszabta anyu körvonalát,
ette belülről, most kívülről rágja,
s állítólag *onnan* lentről jött világra,
láttam a képet és elöntött a harag.
Nem mondtam, miért - ez már így is marad.
Mintha nem sikerültem volna elég jóra,
a belém vetett hitet majd ő váltja valóral!
Bömbölve követeli jogát minden este.
Csokit nem eszik. Ez az egy szerencse.

SZABÓ ATTILA

Testvéres

De jó, hogy van egy testvérem!
Vérem csörgedez testében,
enyémben meg az ő vére,
mert én vagyok a testvére.
Azok vagyunk, jó testvérek,
két test ugyan, de egy lélek,
a test néha ezt nem tudja,
a másik lelkét feldúlja.
A palacsintát szeretjük,
amint sül, röptében esszük.
Lekváros a fülünk, a szánk,
ránk sem ismer édesanyánk,
pedig vérünk az ő vére:
így vagyunk egymás testvére.

FECSCKE CSABA

